

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžp/2/2013
Identifikačné číslo spisu:	8012200407
Dátum vydania rozhodnutia:	23.04.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8012200407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Pozemkové družstvo Závada, Závada 52, Levoča, IČO: 45 452 318, zast. Mgr. Martinom Čemanom, advokátom so sídlom Letná 45, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Obvodný úrad životného prostredia Poprad, Partizánska 690/87, Poprad, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2012/00191/05-HE zo dňa 27. marca 2012, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/23/2012 - 48 zo dňa 21. septembra 2012, v časti výroku týkajúcej sa náhrady trov konania, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 2S/23/2012 - 48 zo dňa 21. septembra 2012 v znení opravného uznesenia č. k. 2S/23/2012 - 61 zo dňa 7. novembra 2012 v napadnutej časti z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým uznesením zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 2012/00191/05-HE zo dňa 27. marca 2012, z dôvodu, že bolo v priebehu súdneho konania zrušenie na základe protestu prokurátora.

O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 151 ods. 2 v spojení s § 246c O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože žalobca si ich v stanovenej lehote neuplatnil a žalovaný na ich náhradu nemá právo, nakoľko zaviniel zastavenie konania.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote dňa 30. októbra 2012 odvolanie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania.

Uviedol, že krajskému súdu zaslal dňa 25. septembra 2012 poštou doporučené vyčíslenie trov konania zo dňa 24. septembra 2012, pričom táto zásielka mu nebola vrátená ako nedoručená. Poukázal na obsah žaloby, v ktorej si trovy konania uplatnil, ich vyčíslenie bolo riadne podané na poštovú prepravu, pričom skutočnosť, že v súdnom spise sa samotné vyčíslenie nenachádza považoval za irelevantnú.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie krajského súdu v napadnutej časti tak, že žalobcovi prizná náhradu trov prvostupňového konania vo výške 335,58 €. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 134,79 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., § 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že v danej veci je potrebné uznesenie krajského súdu v napadnutej časti, ktorá sa týka výroku o trovách konania, zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p.

Podľa § 246c vety prvej O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 4 O. s. p., ak rozhodnutie správneho orgánu bolo medzitým napadnuté protestom prokurátora, súd konanie o žalobe preruší až do jeho vybavenia; ak napadnuté rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené, súd konanie o žalobe zastaví.

Podľa § 142 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z obsahu súdneho spisu (úradný záznam, č. l. 58) je zrejmé, že vyčíslenie trov konania predložené právny zástupcom žalobcu bolo založené v inom súdnom spise. Ako vyplýva z podacej pečiatky súdu na predložennom vyčíslení, toto podanie bolo súdu doručené dňa 28. septembra 2012, na poštovú prepravu bolo podané dňa 25. septembra 2012, teda v lehote určenej krajským súdom vo výzve zo dňa 18. septembra 2012.

Krajský súd pochybil pokiaľ pri rozhodovaní o trovách konania neprihliadal na predložené vyčíslenie. V ďalšom konaní krajský súd posúdi splnenie podmienok pre priznanie náhrady trov konania v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s § 142 O. s. p., aj v súvislosti so skutočnosťou, že žaloba bola podaná osobou, ktorá o sebe tvrdí, že mala byť účastníkom správneho konania (tzv. opomenutý účastník).

Najvyšší súd si o tejto otázke nemohol urobiť záver sám, keďže krajský súd sa podmienkami pre priznanie náhrady trov konania v predchádzajúcom konaní výslovne nezaoberal. Proti rozhodnutiu najvyššieho súdu nie je prípustný opravný prostriedok a takýmto postupom by mohla byť účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 3 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.